

"UBUDUĆE..."

Mario Dučić, listopad 2005

Copyright©2005. Crkva cjelovitog evanđelja

"Ubuduće budite jaki u Gospodinu i njegovoj silnoj moći" (Ef 6.10).

Kršćanski je život borbeni život. Bitke koje vodimo nisu protiv ljudi nego protiv *"Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima" (Ef 6.12)*. Naši su neprijatelji pali anđeli koje predvodi sotona.

Apostol Pavao, iako je znao Krista i njegovu moć, nije ignorirao njihove taktike i upozorio nas je da budemo trijezni i na oprezu jer *"vaš protivnik đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere" (1 Pt 5.8)*.

Jedan je propovjednik rekao da "kršćanstvo nije san nego borba". Nažalost, mnogi ne shvaćaju ili ne vjeruju da smo mi doslovno uključeni u brobu protiv tame i pokušavaju živjeti bez Gospodinove snage, ali želim vam reći da je to jednostavno nemoguće. Kršćanstvo nije neka igrica nego ozbiljna stvar.

Crkvo, jedini način da se odupremo u zli dan, nadjačamo sile tame i održimo se jest da postanemo "jaki u Gospodinu" i odbacimo uzdanje u naše slabo tijelo.

Kada Petar u svojoj poslanici spominje đavla, interesantno je da ga uspoređuje s lavom. Zna li koga lav najčešće napada? Bolesne, mlade i bespomoćne životinje, najčešće odabirući žrtve koje se nalaze negdje na osami i koje zanemaruju opasnost.

Isto je tako i sa sotonom. On najčešće napada kada smo u nevoljama, pod progonstvima, u izolaciji od drugih; napada slabe kršćane koji ne mole i ne ovise o Gospodinovoj "silnoj moći" jer zna da ih može dobiti.

I svaki put kad se ulijenimo, fokusiramo na sebe, dozvolimo da bog ovoga svijeta – materijalizam obuzme naša duhovna osjetila, najčešće zanemarimo našu duhovnu stražu i postajemo slabi.

Kad tako oslabljeni uđemo u bitku, koja najčešće nije unaprijed planirana, umjesto da se borimo s Božjom bojnomo opremom u njegovoj silnoj moći, u panici donosimo brze odluke, mnoge stvari uzimamo u svoje ruke, prelazimo na alternativni plan b ili c; i zbog toga što je naš nutarnji čovjek oslabljen doživljavamo brodolom vjere.

Zato prvu stvar koju trebamo učiniti ako se želimo oduprijeti našem neprijatelju, jest ojačati se u Gospodinu i njegovoj silnoj moći te maknuti od mentalnog sklopa žrtve.

"Ubuduće budite jaki u Gospodinu", kaže apostol Pavao. U izvorniku tu rečenicu prevodimo poznatom starozavjetnom rečenicom: *"Osnažite sebe u Gospodinu."*

U prijelomnom trenutku Davidova života, kada se suočio s velikim gubitkom u Siklugu i Negebu gdje su žene i ostale Amalečani odveli u ropstvo, a gradove spalili; kada su se njegovi vlastiti vojnici okrenuli protiv njega zbog gubitka i ogorčenosti (1 Sam 30), umjesto da je okrivio ljude oko sebe (što kršćani najčešće i čine) i postao žrtva ondašnjih terorista, pronašao je svoju novu snagu u Gospodinu.

Umjesto mentalnog sklopa žrtve imao je rješenje: *"Ohrabrio se u Gospodinu": "David se našao u velikoj nevolji, jer su ljudi počeli govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili ogorčeni, svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri. Ali se David ohrabri u Jahvi, svome Bogu." (1Sam 30.6)*

Slično je ohrabrenje Bog uputio preko proroka Zaharije kada se vraćao natrag iz ropstva rekavši da će on biti njihova snaga: *"U Jahvi će biti snaga njihova, njegovim će se oni proslavit imenom – riječ je Jahvina."*

(Zah 10.12)

Kada se suočimo s problemima ili borbama, beskorisno je baciti krivnju na nekoga ili kritizirati. Ono što trebamo učiniti je tražiti rješenje, a jedino rješenje za nas je da se

uzdamo i ohrabrimo u Gospodinu i čvrsto stojimo u vjeri. *"Bdijte, čvrsto stojite u vjeri, muževno se držite, budite jaki."* (1 Kor 16.13)

Grčka riječ koju je ovdje apostol Pavao upotrijebio za izraz "budite jaki" (endunamoo) prevodimo s: ojačati, postati snažni.

Crkvo, pitanje koje nam se nameće danas je: kako se ojačati u tim kriznim trenucima (zlim danima) našega života? Bulimijom, anoreksijom, novcima na računu, titulama, pozicijama, vezama? Ne, Pismo nam jasno kaže što nam je činiti kada nas okruži neprijatelj i vreba našu dušu da je proždre: "Ojačati se u Gospodinu i njegovoj silnoj moći!"

To je upravo ono što je apostol Pavao molio za istu crkvu u Efezu i sve ostale slušatelje i čitatelje njegove poslanice, a to je da svi spoznaju *"koliko je u nama izvanredno velika njegova snaga koja odgovara djelotvornosti silne moći njegove..."* (Ef 1.19).

Ustvari, jedini način na koji se možemo oduprijeti đavolskim silama koje su neprijateljski nastrojene prema nama i evanđelju jest da se ojačamo u Gospodinu!

Kako kršćani to čine? Skupljanjem informacija? Danas postoji bezbroj duhovno mrtvih teoloških fakulteta i instituta koji jačaju svoj intelekt misleći da će si tako pomoći.

Diploma neće ispuniti vašu prazninu, maknuti boli ili pobijediti duhovne bitke niti vas ojačati u Gospodinu. Koliko se samo brakova raspada, djeca kršćana uhvaćena su u zamkama bluda, droge i alkohola, a mnogi propovjednici i pastiri ne mare za to, nego se bave svojom ispraznom religijom ili šalju svoju djecu na teološke fakultete misleći da će se tamo osloboditi od tih đavolskih okova.

Umjesto da se ojačaju u Gospodinu i njegovoj silnoj moći, oni se bore na zemaljski način, ali apostol Pavao nam je jasno potvrdio da je to krivo jer: *"Iako, naime, živimo u tijelu, ne borimo se na tjelesan način. Naše borbeno oružje nije tjelesno. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda."* (2 Kor 10.3-4)

Ustvari trebamo ojačati *"sebe u snazi po njegovom Duhu u nutarnjeg čovjeka"* (Ef 3.16). Ali kako mi to činimo? Tako da jačamo svoga nutarnjeg čovjeka po Svetom Duhu kako bi naš ljudski duh, osjećaji, misli i svrha oživjeli te bili vođeni tim istim Duhom. Samo na taj način možemo oživjeti i pobijediti svog neprijatelja – đavla!

2. **Kako bismo ojačali toga nutarnjeg čovjeka, nema nam druge nego na sebe obući bojnu opremu Božju kako bismo nadvladali zle dane.**

"Obucite se u bojnu opremu Božju da se možete suprotstaviti đavolskim napadima! Jer naša borba nije protiv krvi i tijela nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. Zato uzmite i na se stavite bojnu opremu Božju da se možete oduprijeti u zli dan i, kad sve nadvladate, održati se!" (Ef 6.11-13)

Mnogi kršćani kažu: "Duhovno ratovanje nije moje područje, ali želim vam reći da duhovni rat koji se odvija oko nas za vas nije opcija jer ste mobilizirani onoga časa kada ste se predali Kristu - ili ćete se boriti i pobijediti ili odustati i biti poraženi. Kod sotone ne postoji nikakav međunarodni dogovor. On će jedino odustati od borbe kada prijedemo na njegovu stranu.

Kada vas sotona laže, pritišće bolima, otima i krade radost spasenja uz pomoć zlih duhovova, što ćete učiniti nego boriti se protiv njih isto tako na duhovni način?

Zli duhovi nisu fantazija nego stvarnost. **Crkvo, mi se svakodnevno suočavamo i borimo protiv velike neprijateljske vojske čiji je cilj poraziti nas - Kristovu crkvu.**

Onog trena kada smo uzvjerovali u Krista, zli duhovi postaju naši neprijatelji i čine sve što je u njihovoj moći da nas maknu od njega i povrate u ropstvo grijeha, kroz razne kušnje ili krive odluke, ali njihova krajnja želja je oteti nam život.

Iako nam je pobjeda osigurana, mi se, crkvo, borimo skroz do drugoga Kristova dolaska. Zato nam je potrebna nadnaravna snaga koja nam je dana po Duhu Svetom koji je u nama i po njegovu oružju koje nas okružuje.

Apostol Pavao molio je za nas da nam *"Bog dadne prosvijetljene oči našeg srca da uvidimo koliko nadu pruža njegov poziv, koliko bogatstvo slave krije njegova baština među svetima, koliko je u nama koji vjerujemo izvanredno velika njegova snaga koja odgovara djelotvornosti silne moći njegove."* (Ef 1.18-19)

Pismo nam kaže da *"uzmemo bojnu opremu Božju da se mognemo oduprijeti u zli dan"* (Ef 6.13)

U zle dane sotona može poslati svoju vojsku zlih duhova koja najčešće u isto vrijeme i kroz duže razdoblje može napasti vašu obitelj, financije, službu, posao, studiranje, emocije. Ako nismo obučeni u opremu, možemo jednostavno biti požderani od đavla.

Pogledajmo zato ukratko koja je to oprema koju trebamo imati ne samo da se odupremo u toj borbi, već *"kad sve nadvladamo, održati se"!*

a. opasač - istina – *"Opašite svoje bokove istinom"!* (Ef 6.14)

Unutar duhovne bitke, sotona će se često protiv nas boriti lažima koje mogu zvučati kao istina. Na primjer, reći će vam da vas nitko u crkvi ne voli jer vas ovaj tjedan nitko nije pozvao na kavu...da nitko ne zna niti suosjeća s vašim problemima jer vas nitko nije nazvao, ili da vas Bog ne voli jer da vas voli, onda ne biste prolazili kroz takve nevolje... Ali ono što trebamo uvijek činiti je stajati čvrsto i vjerno u Božjoj istini koja pobjeđuje te sotonske laži.

Za Isusa, Izaija kaže: *"On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove."* (Iz 11.5)

Trebamo postojano i vjerno stajati u riječi istine, a ne na lažima kojima nas uobičajeno sotona želi emotivno ili fizički izolirati od ljudi i crkve. Opaši svoje bokove istinom, a istina je ona koja može osloboditi.

b. oklop – pravednost – *"obucite oklop – pravednost" (Ef 6.15)*

Kada sotona napada naše srce – samovrijednost, emocije i povjerenje govoreći da nismo dostojni Boga ili pravedni, onda nas taj oklop pravednosti čuva i daje spoznaju kako smo u njemu prihvaćeni, a znamo za to jer nam Pismo kaže *"da nas je ljubio i dao svoga sina za nas"*.

Apostol Pavao kaže: *"Ali mi koji pripadamo danu budimo trijezni; "obucimo se u oklop" to jest vjeru i ljubav..." (1 Sol 5.8)*

Drugim riječima, povjerenje u njega i njegovu moć te ljubav prema njemu i njegova ljubav prema nama naše je oružje protiv đavla.

c. sandale – spremnost za širenje evanđelja – *"obujte noge "spremnošću za Radosnu vijest – mir. " (Ef 6.15)*

Koliko smo samo puta bili obeshrabreni samo zato što naši prijatelji nisu primili spremno Radosnu vijest. Vidite, ono što sotona čini je da nas konstantno uvjerava kako ljudi nisu zainteresirani za evanđelja i kako je širenje evanđelja beskorisan i beznadan posao. Onda nas želi uvjeriti kako je taj posao prevelik i malo je pozitivnih odgovora te da se jednostavno ne možemo nositi s tim.

Mnogi onda odustaju od osobnih ili bilo kojih drugih evangelizacija i postaju debeli i tusti kršćani koji kažu: "Prije sam svjedočio, ali vidim da nije išlo pa sada volim gledati TV i družiti se s kršćanima." Kakav samo ratnik?

U Izaiji, pismo nam kaže: *"Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji oglašava mir, nosi sreću, i spasenje navješća, govoreć Sionu: "Bog tvoj kraljuje!" (Iz 52.7)*

Ako vaše noge nisu spremne za Radosnu vijest, zapamtite jedno, vodit će vas sigurno tamo gdje se ne biste htjeli naći ili biti. Noge su vam dane za Gospodina, zato ih koristite! Pismo ne kaže: "Kako su ljupke noge koje imaju najljepše čarape, najljepše

mišiće ili su depilirane niti one koje se vole pokazati ili ići u šoping, nego "one koje nose Radosnu vijest!" Bilo bi odlično kada bi kršćani počeli koristiti svoje noge za ono za što su stvorene.

Spremnost koju nam Bog daje jest motivacija kako bismo vjerno nastavljali proklamirati evanđelje i pravi mir koji se jedino nalazi u Bogu – vijest koju svatko treba čuti. Budite uvijek spremni i nemojte biti lijeni reći drugima o Isusu!

d.   štit – vjera – *"U svemu uzmite veliki štit – vjeru; njime ćete moći ugasiti sve goruće strijele Zloga!" (Ef 6.16)*

Kada nas napada đavao, štit vjere nas štiti od đavolskih kušnji i napada. Vrlo je bitno gledati na stvari iz Božje perspektive jer kada gledamo njegovim očima vjere, stvari su ipak postavljene drukčije.

Kada je izraelsku vojsku opkolio aramejski kralj, čovjek koji je pratio Elizeja prestrašio se i rekao: *"Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?" A on odgovori: "Ne boj se, jer ih ima više s nama nego s njima." I Elizej se pomoli ovako: Jahve otvori mu oči da vidi! I Jahve otvori oči momku, i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima!" (2 Kr 6.15-17)*

Kada gledamo iz Božje perspektive, uvijek možemo vidjeti iznad naših trenutnih okolnosti i znati da je u konačnici naša pobjeda jer smo od Boga: *"...jer sve što je od Boga rođeno pobjeđuje svijet. A ovo je sredstvo pobjede koje pobjeđuje svijet: naša vjera." (1 Iv 4.4)*

e.   kaciga – spasenje – *"Prihvatite kacigu – ono čim se spasava." (Ef 6.17)*

Još jedna poznata nam stvar – sotona želi da uvijek sumnjamo na Boga, Isusa ili naše spasenje. Najčešće kada pademo, stoji pokraj nas i kaže: "Možda te Bog ne voli ili ne mari ili vjerojatno nisi ni spašen kad si učinio takvo što." Kaciga spasenja štiti naše misli od sumnje da je spasiteljska snaga djelo u nama. Izaija kaže da nam je: *"stavio*

na glavu kacigu spasenja. Osvetom se odjenu ko haljom, ogrnu se revnošću kao plaštem." (Iz 59.17b)

Time je zaštitio naše misli i spreman je na opraštanje i poraz naših neprijatelja.

f. mač – Duh, Božja riječ – *"i mač Duha, to jest riječ Božju." (Ef 6.17)*

Mač je jedino napadačko oružje u ovoj listi. Postoje vremena kada mi moramo postati napadački usmjereni protiv sotone i zato kada se nalazimo u duhovnoj bitci ili smo kušani, trebamo vjerovati u istinu Božje riječi i braniti se njome, a ne se uzdati u svoje vlastite osjećaje.

Pisac Poslanice Hebrejima jasno nam kaže da je to naše oružje "živo i djelotvorno":
"Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštija od svakog dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca." (Heb 4.12)

3. Ta je Božja oprema jedino osnažena i postaje djelotvorna u molitvi. Kroz molitvu postajemo jaki u Gospodinu i svjesni njegove silne moći.

"...sa svakovrsnom prošnjom i molitvom. Molite u jedinstvu s Duhom u svakoj prigodi, i k tome bdijte sa svom ustrajnošću i svakovrsnom molitvom za sve svete." (Ef 6.18)

Martin Luter je u vezi s molitvom jednom rekao: "Nitko ne može vjerovati kako je molitva silna i što može učiniti, osim onih koji su to iskustveno naučili."

Marija, kraljica Škotske, jednom je isto tako u vezi s molitvom rekla: "Više se bojim molitava Johna Knoxa nego vojske od deset tisuća."

Molitva je snažan Božji instrument jer kroz nju se jačamo u Gospodinu i postajemo svjesni silne moći u njegovim djelima. Kada govorim o molitvi i duhovnom ratovanju, želim reći da je to ipak više nego što izgovorimo molitvu "Oče naš" ili promrmljamo prije posla svojih pet minuta.

Ako želimo da Bog potisne đavolska uporišta u Zagrebu i ostalim gradovima, moramo moliti kao da sve ovisi o molitvi.

Pavao želi da se molimo stalno, sa svakom vrste molitve. U **1 Solunjanima 5.17** bio je jasan kada je rekao o trajnosti i intenzitetu molitve: *"Bez prestanka molite! U svakoj prilici zahvaljajte jer je to za vas volje Božja u Kristu Isusu."*

Iako okovan u tamnici u Rimu, čekajući da izađe pred cara, nije molio neke sebične molitve kao: "Oslobodi me Bože ovih okova i pokaži svoju moć ili molim te, Gospodine, učini čudo i providi kuću za mene u Rimu", nego je tražio da se ljudi mole za njega da i kroz tu okolnost može posvjedočiti - da kaže prave stvari na pravi način.

Pravi primjer jakosti u Gospodinu-nije hodio po vodi ili dobio zlato s neba, nego je htio vidjeti pravo čudo za koje se izvojevaju velike duhovne bitke, a to su ljudske duše.

Crkvo, jedini način vidjeti žetvu i Božju moć je osnažiti se u njemu. Ne možemo ništa učiniti u svojoj vlastitoj snazi, zato ubuduće budimo snažni u njemu.

"U Jahvi će biti snaga njihova, njegovim će se oni proslaviti imenom – riječ je Jahvina." (Zah 10.12)